Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 8ον ◆ Άριθμός Φύλλου 2526 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42.- Άριθ. τηλεφώνου 38-81 | ΤΕΤΑΡΤΗ 15 Ἰανουαρίου 1941

«Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐθέσαμεν πάντοτε ὑπεράνω τῆς νίκης τὴν δόξαν».
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΕΝΣΤΙΚΤΟΝ

Μὲ τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἰταλοῦ, οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν πᾶσαν θεωρίαν. Ὁ πεζὸς ἐνίκησε τὴν μηχανήν, ἡ ψυχὴ ἐνίκησε τὴν ἐπιστήμην. Οἱ εἰδικοὶ ἀνὰ τὸν κόσμον παρακολουθοῦν μὲ θαυμασμὸν καὶ μὲ κατάπληξιν τὸ φαινόμενον.

Κάμνει ὅμως, ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν, εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κριτικοὺς καὶ εἰς τὰ ἐπιτελεῖα, μία ἄλλη παρατήρησις: Ἡ σχετικὴ μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου. Ὁ Ἕλλην στρατιώτης δὲν εἶνε ἁπλῶς τὸ τυφλὸν ἐκτελεστικὸν ὄργανον, τὸ μόριον ἑνὸς συνόλου, τὸ ὄν τὸ ἀδιανόητον, τὸ συνηθισμένον νὰ δέχεται τυφλὰ μίαν διαταγήν, τὸ συνηθισμένον νὰ ἐκτελῇ τὴν διαταγὴν κατὰ γράμμα καὶ ὅταν ἔρχωνται περιστάσεις ἀντίξοοι, νὰ μὴ γνωρίζῃ τί ὀφείλει νὰ πράξῃ.

Οἱ στρατοί, καὶ μάλιστα οἱ σύγχρονοι, κινοῦνται ὡς μηχαναὶ ἀπὸ μίαν σκέψιν καὶ τὰ τμήματα τοῦ στρατοῦ, τὰ δρῶντα εἰς μικροὺς τομεῖς, δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναλάβουν καμμίαν πρωτοβουλίαν. Ὀφείλουν διαρκῶς νὰ εὑρίσκωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν διοίκησιν. Δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ σκέπτωνται.

Τοὐναντίον, ὁ Ἕλλην στρατιώτης ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ προσαρμόζεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν πρὸς τὴν περίστασιν καὶ ν' ἀναλαμβάνῃ ὅλας τὰς δυνατὰς πρωτοβουλίας. Λοχίαι, δεκανεῖς καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται ἀκόμη, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, ἀνέλαβον καὶ ἀναλαμβάνουν ἐξακολουθητικῶς πρωτοβουλίας, αἱ ὁποῖαι καταπλήσσουν. Ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, ἀνακαλύπτουν καὶ νέας μεθόδους δράσεως. Ἡ φυσικὴ εὐφυΐα, συντροφευμένη ἀπὸ μίαν γενναιότητα ἀσύγκριτον, συντελοῦν εἰς τὸ νὰ πολλαπλασιάζουν τὴν πολεμικὴν ἐφευρετικότητα, μέχρι σημείου προκαλοῦντος τὸν ἴλιγγον. Τὰ μέσα τῆς προφυλάξεως, ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐδάφους, ἡ διολίσθησις ἀνὰ τὰς φάραγγας, τὰς ἀτραποὺς καὶ τὰ ποτάμια, ἡ ἀναρρίχησις εἰς ἕνα ὕψωμα, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν μηχανοκινήτων, ἀποτελοῦν ἀφορμὰς διὰ μίαν ἐξακολουθητικὴν ἐφευρετικότητα, ἐναλλασσομένην καὶ μεταβαλλομένην ἑκάστοτε σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς στιγμῆς.

Ἡ χρησιμοποίησις ποικίλων καὶ ἀφαντάστων τεχνασμάτων, ἀποτελοῦν τὸ μυστικὸν τῆς ἁπλῆς ὅσον καὶ δαιμονίας καὶ ἐνστικτώδους τακτικῆς τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου. Οἱ ἐπιτελικοί, ἰδίως οἱ ξένοι, ἐνώπιον τοῦ φαινομένου τούτου, καταπλήσσονται καὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι ὁ Ἕλλην γνωρίζει ἀπὸ παράδοσιν καὶ ἀπὸ ἔνστικτον τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, ποὺ εἶναι μαζί, τέχνη τῆς νίκης καὶ τῆς προφυλάξεως.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ πρωτοβουλία αὕτη τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου ἔχει τὴν ἰδιάζουσαν σημασίαν της, διότι ἐναρμονίζεται πάντοτε πρὸς τὸ γενικὸν πνεῦμα, πρὸς τὴν γενικὴν διαταγὴν καὶ ποτέ, εἰς καμμίαν περίπτωσιν, δὲν ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν ἀτομικιστικήν, ἀντιτιθεμένην πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦτο.

Τὸν πόλεμον τὸν διεξάγει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὄχι ὡς μᾶζα τυφλή, ἀλλ' ὡς σύνολον πολεμιστῶν, μὲ θέλησιν, μὲ ἀνδρείαν, μὲ νοῦν καὶ μὲ τὸ ὀξὺ ἐκεῖνο πολεμικὸν ἔνστικτον, πηγὴν πάσης ἐφευρετικότητος καὶ ἀληθινῆς σοφίας. Τὸ ἔνστικτον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ κύρια σημεῖα τῆς ὑπεροχῆς ἀπέναντι τῶν ἄλλων.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ νὰ γνωρίσουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες..

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ἀσυναγώνιστος πρωταγωνιστὴς στὴν τέχνη τῆς μπλόφας. — Ἕνα χαρακτηριστικὸν ἐπεισόδιον.

Κανεὶς δὲν ἐφθάνει τὸν Ντοῦτσε στὴν τέχνη τῆς μπλόφας. Σ' ἕνα του λόγο τὴν ἡν Μαρτίου 1929 ἔλεγε: «Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ διαπράξω τὸ ἁμάρτημα τῆς ματαιοδοξίας λέγοντας πὼς ὅλες μου οἱ ἐνέργειες ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τὸ πνεῦμα μου. Ὑπάρχει μιὰ ἄλλη μου δράσις ἡ ὁποία εἶνε ἀγαπητὴ σὲ πολλούς. Παραθέτω μερικοὺς ἀριθμοὺς γιὰ νὰ καταλάβετε τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς τῆς δράσεως: Ἔδωσα ἀκροάσεις σὲ 62.000 πρόσωπα καὶ ἀπήντησα σὲ 1.187.000 αἰτήσεις.

Ἐδῶ πρέπει νὰ δώσουμε μιαν ἐξήγησιν σ' αὐτοὺς τοὺς ἀριθμούς. Θὰ ἀποδείξουμε πὼς μεγαλυτέρα μπλόφα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ διαπράξῃ ὁ Ντοῦτσε. Γιὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ μᾶς μιλᾶ, ἦτο στὴν ἀρχὴ ἀπὸ δῶ καὶ ἕξη χρόνια, δηλαδὴ 2.320 ἡμέρες. Ἂν λοιπόν, καθὼς ἰσχυρίζεται, ἀπήντησε σὲ 1.187.000 αἰτήσεις, ἔχουμε κατὰ μέσον ὅρον 512 αἰτήσεις ἡμερησίως. Ὑπολογίζοντες 3 λεπτὰ γιὰ κάθε αἴτησι ἔχουμε 1536 λεπτὰ τὴν ἡμέραν, δηλαδὴ κατὰ τὰ λεγόμενά του εἰργάσθη 2.320 ἡμέρας μέσα σὲ 5 χρόνια. Ἑπομένως 25 ὧρες καὶ 36 λεπτὰ στὸ εἰκοσιτετράωρο. Ἐδῶ δέ, ἂν προσθέσουμε καὶ τὶς ἀκροάσεις, ἔχουμε ἄλλες 620.000 λεπτά, δηλαδὴ ἄλλες 430 ἡμέρες, χωρὶς νὰ λογαριάσουμε τὰ ταξιδάκια, τὶς ἱππασίες, τὶς ἐπισκέψεις στοὺς ζωολογικοὺς κήπους, στὶς πόλεις, τὸ βιολί του, τοὺς λόγους του καὶ τόσα ἄλλα ποὺ καυχᾶται πὼς μὲ αὐτὰ ἔκαμε μεγάλη τὴν Ἰταλία ὅσον κανεὶς προγενέστερός του.

ΜΙΑ ΑΠΟΣΤΟΜΩΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Στοὺς ἀνωτέρω ἰσχυρισμοὺς τοῦ Μουσολίνι ὁ ἀντιφασιστὴς δημοσιογράφος Μάριος Μαριάνι, ἀπαντᾶ ὡς ἑξῆς:

«Ἡ προφασιστικὴ Ἰταλία, ἡ ταπεινή καὶ ἀθλία Ἰταλία τοῦ περασμένου αἰῶνος, ἐκείνη ἡ Ἰταλία ποὺ δὲν εἶχε τὴν τύχη νὰ ἔχῃ ἕνα πνεῦμα σὰν τοῦ Μουσολίνι! ἠκολούθησε ἀπὸ τὸ 1859 ἕνα δρόμο, βραδὺ μέν, ἀλλὰ προόδου καὶ ἐξελίξεως. Τὸ 1859 καταλαμβάνεται ἡ Λομβαρδία, τὸ 1860 τὸ βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν, τὸ 1865 ἡ Βενετία, καὶ τὸ 1870 ἡ Ρώμη. Ἀφοῦ ἐπραγματοποιήθη ἡ Ἕνωσις ὁλοκλήρου τῆς Ἰταλίας, ὁ λαὸς προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα καινούργιο ἔθνος. Ἡ τότε Ἰταλία, χωρὶς ἀπειλές, χωρὶς προκλήσεις, ἀλλὰ μὲ ὑπομονή, μὲ μετριοφροσύνη καὶ μὲ ταπεινωσύνη καταλαμβάνει τὴν Ἐρυθραίαν, τὸ Μπεναντίρ, τὴν Τριπολίτιδα καὶ τὰ Δωδεκάνησα. Μετὰ τὸν παγκόσμιο πόλεμο πέρνουμε τὸ Τρέντο καὶ τὴν Τεργέστη. Μᾶς παραχωρεῖται ἐπίσης τὸ Τζιουμπάλουτ καὶ ἡ βάσις τοῦ Τζιραμπούμπ. Ἂν θέλουμε λοιπὸν νὰ συγκρίνουμε τὴν περίοδο 1859—1918 θὰ δοῦμε πὼς ἡ Ἰταλία προσέθετε κάθε πέντε χρόνια καὶ νέες ἐπιτυχίες ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου. Ὁ Φασισμός, λοιπόν, ποὺ κυβερνᾶ τὴν Ἰταλία ἀπὸ τὸ 1922, ἂς μᾶς ἀποδείξῃ τὶς πολιτικές του ἐπιτυχίες.

Ὁ Ἀννίβας, ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Καῖσαρ, ὁ Ναπολέων τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμοῦ, ὁ ἀνακαινιστὴς τῆς αὐτοκρατορίας, ὁ κατ' ἐξοχὴν κατακτητής, ἂς μᾶς ἀποδείξῃ ἐκεῖνο ποὺ πέτυχε μὲ τὴ διπλωματική του τέχνη, τὶς λόγχες του καὶ μὲ τοὺς μελανοχίτωνάς του. Καμμία κατάκτησις δὲν ἔγινε μέχρι σήμερα καὶ οὔτε πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν Μουσολίνι. Μόνον βλάκες μιλοῦν σήμερα γιὰ κατακτήσεις. Καὶ ὁ Γουλιέλμος Β' θέλησε νὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμο, ἀλλὰ σήμερα κόβει ξύλα στὸ Ντόρν. Ὁ Μπενίτο Μουσολίνι δὲν εἶνε παρὰ ὁ παπαγάλος τοῦ Γουλιέλμου Β'..

Ἔχει καταντήσει συνήθεια ν' ἀποκαλοῦν δικτατόρια τὸν φασισμὸ καὶ δικτάτορα τὸν Μουσολίνι. Στὴν πραγματικότητα αὐταὶ αἱ δύο ὀνομασίαι εἶναι ἐκτὸς θέσεως καὶ ὅπως ὀρθὰ παρατηρεῖ ὁ ἱστορικὸς Γουλιέλμος Φερρέρο, εἶναι σφάλμα νὰ ἀποκαλῆται δικτάτωρ ὁ Μουσολίνι, διότι αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλον τοῦ Δικτάτορος ἀλλὰ τοῦ Τυράννου. Ὁ Λατῖνος δικτάτωρ ἦτο ἕνας ἄρχων δημοκρατικὸς ποὺ ἔπερνε ἀπὸ τὴ Βουλὴ ἐξουσιοδότησι νὰ κυβερνᾶ σὲ ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ γιὰ ὡρισμένο διάστημα τὴ χώρα.

Ἀντιθέτως ὁ Τύραννος ἦτο τυχοδιώκτης ποὺ ἐνεφανίζετο ἐξαφνικὰ καὶ ἐπωφελεῖτο τῶν κρισίμων περιστάσεων ποὺ διήρχετο ἡ χώρα γιὰ νὰ πάρῃ τὴν ἀρχὴ στὰ χέρια. Ὡς Τύραννος, κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὁ Ντοῦτσε.

ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΛΟΥΘΟΣ

Ὁ Μουσολίνι, ὅπως ἦτο συνηθισμένος, σ' ὅλες του τὶς πράξεις καὶ σκέψεις κατεφέρετο στὴν ἀρχὴ ἐναντίον εἴτε ἑνὸς κόμματος, εἴτε ἑνὸς καθεστῶτος καὶ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συμφερόντων του, ἢ τὸ ἐξηφάνιζε ἢ συνεφιλιώνετο μαζί του, καὶ ἐγίνετο πιστὸς θεράπων του. Παραδείγματα γιὰ τὴν προδοσία τῶν ἀρχῶν του ἀναφέρονται γιὰ τὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα, γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Μοναρχία.

Εἶνε γεγονὸς ἀναμφισβήτητο πὼς γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα (1903—1924) ὁ Μουσολίνι ἐκήρυττε τὸν ἀθεϊσμὸ καὶ πολεμοῦσε ἀγρια τὴν Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία. Ἕνα χαρακτηριστικὸ ἐπεισόδιο ὀναφέρει στὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ Κάρολος Κισσότι σχετικῶς μὲ τὴν ἀθεϊστικὴ δράσι τοῦ Μουσολίνι στὴν Ἐλβετία.

«Τὴν ἄνοιξι τοῦ 1903, λέγει ὁ Κισσότι, ὁ εὐαγγελιστὴς πάστορας Ἀλφρέδος Ταλιατέλα ἔδιδε μιὰ διάλεξι στὸ «Σπίτι τοῦ Λαοῦ» στὴ Λωζάνη. Τὸ ἀκροατήριο ἀπετελεῖτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐργατικούς. Μόλις ὁ πάστορας ἄρχισε νὰ ὁμιλῇ, ἐξαφνα, χωρὶς νὰ περιμένῃ κανείς, ὥρμησαν στὴ σάλλα δυὸ ὁμάδες Ἐλβετῶν διαδηλωτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἱερέα νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μιᾶς ὁμάδος ἦταν ὁ Μουσολίνι, ποὺ φοροῦσε ἕνα φαρδὺ καπέλλο καὶ μαύρη γραβάττα καὶ οἱ Ἰταλοὶ σοσιαλισταὶ Λουδοβῖκο Ζαμπέλλι καὶ Αἰμίλιο Μαρτσότο. Δημιουργήθηκε μέγας θόρυβος καὶ ἐνῶ οἱ Ἐλβετοὶ σοσιαλισταὶ ἔψαλλαν τὴν Διεθνῆ, οἱ Ἰταλοὶ ἀνέβηκαν στὴ σκηνὴ καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς των Μπενίτο Μουσολίνι, ἄρχισε νὰ σπρώχνη τὸν πάστορα.

— Ἐγὼ—ἀφηγεῖται ὁ Κισσότι—ἀνέβηκα στὴ σκηνὴ μὲ μερικοὺς Ἐλβετοὺς καὶ προσπαθούσαμε νὰ ἀποκαταστήσουμε τὴν τάξι, καὶ νὰ προστατεύσουμε τὸν πάστορα ἀπὸ τὰ κτυπήματα τοῦ νεαροῦ Ἰταλοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπέπληξα γιὰ τὴν ἄνανδρη σπάσι του. Στὴν παρατήρησί μου στράφηκε ἀπότομα καὶ μοῦ εἶπε: «Σῶπα σύ, σοσιαλιστὴ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. Στοιχηματίζω πὼς ἂν ὕστερα ἀπὸ 40 χρόνια δὲν βρίσκεσαι σὲ κανένα μοναστῆρι, σίγουρα θὰ εἶσαι ὁ ἀντιδραστικώτερος στὴχώρα σου». Ὁ πάστορας ποὺ ἄκουσε τὰ λόγια αὐτὰ γύρισε τότε καὶ τοῦ εἶπε.:

«Νέε, οἱ πράξεις καὶ οἱ κινήσεις σου δείχνουν πὼς ὕστερα ἀπὸ 40 χρόνια θὰ εἶσαι σὺ ὁ ἴδιος ὁ ἀντιδραστικώτερος ἄνθρωπος στὴ χώρα σου». Πέρασαν 20 χρόνια ἀπὸ τὸ βράδυ ἐκεῖνο. Ἐγὼ καὶ τόσοι ἄλλοι σοσιαλισταὶ πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐξορίας. Ὕστερα ἀπὸ χίλια βάσανα ἔφθασα στὴ Λωζάνη, ὅπου κατὰ σύμπτωσι συνήντησα τὸν φίλο μου Ζαμπέλλι, ποὺ πρὸ 20 ἐτῶν εἶχε πάρει μέρος στὴ διαδήλωσι κατὰ τοῦ πάστορος.

Ἦταν βράδυ Μεγ. Παρασκευῆς καὶ καθὼς ἀκούγαμε τὶς καμπάνες· θυμηθήκαμε τὸ βράδυ τῆς διαλέξεως καὶ τὸν πάστορα ποὺ εἶχε προείπει μιὰ θλιβερὴ ἀλήθεια: ὅτι ὁ ἀναρχοῦμενος νέος τῆς διαδηλώσεως, ὁ Μπενίτο Μουσολίνι θὰ ἐγίνετο ὁ ἀντιδραστικώτερος ἄνθρωπος τῆς Ἰταλίας

Ἀλλὰ στὴν ἀπορία τοῦ φαντάρου ἀπαντοῦσε ἡ ἐπιτακτικὴ καὶ πνιγμένη φωνὴ τοῦ διμοιρίτη:

— Προχωρεῖτε! Προχωρεῖτε!

Οἱ ὧρες ἔγιναν ἀτελείωτες ὥσπου νὰ συρθῇ τὸ πελώριο αὐτὸ μαῦρο φίδι ὡς τὸ διάσελο. Ἕνα σύννεφο ξεσχίστηκε μιὰ στιγμὴ. Καὶ τὰ μάτια τῆς νύχτας εὐτάξαν σαστισμένα, τὰ ἔργα τοῦ τάγματος. Χίλια παλληκάρια ν' ἀνηφορίζουν, σιωπηλά, σὰν ἴσκιοι ἀπόκοσμοι, πάνω ἀπὸ τοὺς ἄγριους γκρεμούς. Μιὰ νυχτοπορεία σὰν κι' αὐτὴ καὶ μοναχή της, χωρὶς καμμιὰ ὑπόκρουσι πολέμου, εἶνε κατόρθωμα. Ἀξαφνα ὅμως ἀντιβοῦισαν τὰ φαράγγια. Ἤτανε μιὰ ἐχθρικιὰ κανονιά. Τὸ βλῆμα ἔγραψε τὴν τροχιὰ μᾶς ἀστροβολίδας κι' ἔπεσε στὴν ἀντικρυνὲ χαράδρα. Δὲν εἶχε ξυπνήσει ὁ ἐχθρὸς αὐτὴ τὴν κίνησι. Αὐτὸς χτυποῦσε θέσεις ποὺ εἶχεν ἐπισημάνει ἀπὸ νωρίς:

— Κάνε ὅ,τι ἔχεις νὰ κάνης ἀπόψε! εἶπε ἕνας ἀξιωματικός, σὰν νὰ εἶχε μπροστά του τὸν ἐχθρό: Τὸ πρωῒ θὰ σὲ καθαρίσουμε!

Ἡ ρεματιὰ ποὺ κατηφόριζε τώρα ἡ φάλαγγα, ἤτανε βαθειά. Μερικοὶ πανύψηλοι ἴσκιοι, δέντρα, λεῦκες ἴσως, σχηματίζαν γοτθικὲς ἐκκλησίες μὲ πύργους καὶ καμπαναριά, στὶς ὄχθες. Καὶ ὁ παφλασμὸς τοῦ χειμάρρου, ποὺ πηδοῦσε πάνω στὰ μεγάλα χαλίκια τῆς κοίτης, μεγάλωνε ὁλοένα, γεμάτος φοβέρα. Ἡ φάλαγγα στάθηκε.

— Φέρε τὸ σκοινί! Φώναξε ὁ ταγματάρχης.

Ἕνας ἴσκιος τὸν ζύγωσε. Ὁ ταγματάρχης κατέβηκε ἀπὸ τ' ἄλογο:

— Πιάσ' το ἀπὸ τὴν ἄκρη καὶ προχώρει! Εἶπε στὸν ἴσκιο.

— Στό ρέμα;

— Ναί, στό ρέμα, μὴ φοβᾶσαι. Ἐμεῖς θὰ κρατοῦμε γερὰ τὴν ἄλλη ἄκρη!

Ὁ ἴσκιος δὲν προχώρησε:

— Χάχα!...Φώναξε ὁ ταγματάρχης: Δός' μου ἐμένα τὸ σκοινί, βαστᾶτε γερὰ τὴν ἄκρη. Ὅταν φθάσω ἀντίκρυ, θὰ τὸ δέσω σ' ἕνα δέντρο, ἐσεῖς θὰ τὸ τεντώσετε ἀμέσως καὶ θὰ τὸ δέσετε χαμηλά...Κύριε λοχαγέ!...

— Διατάξτε!

— Ὅταν τεντωθῇ τὸ σκοινὶ θὰ σταθῆτε αὐτοῦ, νὰ τὸ πιάνουν οἱ ἄνδρες καὶ νὰ περνοῦν ἕνας ἕνας!...

— Μάλιστα!...

— Κυττᾶξ' τε, δὲ θέλω ἀργοπορίες!....

Πῆρε τὴν ἄκρη τοῦ σκοινιοῦ καὶ προχώρησε στὸ ρέμα. Οἱ ἄλλοι κρατοῦσαν. Ἀγωνία: Πέρασε, δὲν πέρασε, ἔφθασε, θὰ φθάσῃ; Κάποια στιγμὴ ἀκούστηκε ἡ φωνή του:

— Δέστε το!...

Οἱ ἄνδρες τὄπιαναν ἕνας - ἕνας καὶ προχωροῦσαν, ἀφοῦ ὁ ταγματάρχης εἶχε περάσει πρῶτος. Ἤτανε δυὸ μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ποὺ περνοῦσαν τὰ τελευταῖα φανταράκια, μουσκεμένα ὡς τὴ μέση:

— Μὴ σᾶς νοιάζει! Θὰ στεγνώσουμε στὸν ἀνήφορο. Ὅταν κανένας κινῆται δὲ φοβᾶται νὰ πάθῃ τίποτα!

Κι' ἄρχισε ἡ ἀνάβασι στὴν ἀτελείωτη πλαγιά. Θαμποχάραζε, ὅταν ἀπ' τὴν κορυφογραμμὴ μποροῦσε ν' ἀντικρύσῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ πλάγια, ὅλη τὴν ὠργανωμένη θέσι τοῦ ἐχθροῦ, τὰ χαρακώματα καὶ τὰ συρματοπλέγματα. Τὸ τάγμα ἀναπτύχθηκε στὴν ὀφρύ. Καὶ μέσα στὴν ἡσυχία τοῦ συννεφιασμένου πρωϊνοῦ κρότησε ἡ πρώτη ριπὴ πολυβόλου.

Ἄσημο ἐγερτήριο γιὰ τὸν ἐχθρό. Ἡ ταραχὴ καὶ ἡ σύγχυσι κυρίευσαν τὴ γραμμή του. Ἡ τύχη τῆς μάχης κρίθηκε πρὶν ὀρχίσῃ καλὰ-καλὰ ἡ κατὰ μέτωπον ἐπίθεσις. Τὸ μεσημέρι μποροῦσε κανεὶς νὰ ἰδῇ τὸ βουνὸ νὰ καπνίζῃ. Ἦταν ἀπὸ τὶς ἄπειρες φωτιὲς τῶν ἀνδρῶν ποὺ στέγνωναν τὰ ροῦχα τους. Σ. Μ.

ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ.....

"Ἔτσι γράφεται Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

— Παιδιά, εἶπε ὁ ταγματάρχης, εἶνε μεγάλη τιμή μας, ὅτι διάλεξαν ἐμᾶς νὰ κάνουμε τὸν ἐλιγμό! Ξέρετε τί θὰ πῇ αὐτό; Ἔχουν ἐμπιστοσύνη. Ξημερώνοντας ὁ ἐχθρὸς θὰ μᾶς ἰδῇ νὰ ξεφυτρώνουμε ἐαφνικὰ στὸ πλευρό του καὶ θὰ τὸ βάλῃ στὰ πόδια! Ἀλλά, τὸ νοῦ σας! Δὲν θέλω οὔτε φωνές, οὔτε τραγούδια! Θὰ τραβήξουμε μὲ τὸ περπάτημα τοῦ λαγοῦ.

Τὰ φανταράκια δὲ μίλησαν. Ἀλλὰ εἶχαν κολακευθῆ στὸ φιλότιμό τους:

— Κατάλαβες, ρὲ κορόϊδο: Ἔκαμε κάποιος, γυρίζοντας τὸ καμάρι στὸ ἀστέο: Ἐμεῖς εἴμαστε, μ' ἄλλα λόγια, οἱ παλληκαράδες τῆς Μεραρχίας!

— Τὸ σπουδαῖο εἶναι—εἶπεν ὁ πλαϊνός—ὅτι θὰ περπατήσουμε. Εἴχαμε καιρὸ νὰ κάνουμε πορεία, ψέματα;... Οὔτε τριάντα χιλιόμετρα δὲν περπατήσαμε χθές!... Ἀπορῶ, μὰ τὸ Θεό, μὲ τὶς ἀρβύλες μου. Ὡς γένους θηλυκοῦ θᾶπρεπε νὰ μοῦχουν κάνει ἀπιστίες πρὸ πολλοῦ...

Ἤτανε νύχτα, ὁ οὐρανὸς πίσσα, τὸ χιονόνερο τσιτσίριζε πάνω στ' ἀντίσκηνα, ποὺ εἶχαν οἱ ἄνδρες φορέσει ἀπ' τὸ κεφάλι γι' ἀδιάβροχο, τὸ κρύο τσουχτερό. Μέσα στὸ σκοτάδι τὸ βουνὸ τὸ μαντεύαμε: Ἔγραφε τὸν ὄγκο του μ' ἕνα ἄλλο σκοτάδι ἀκανόνιστο, ἀκατέργαστο, ἀκόμα πιὸ πηχτό:

— Θὰ καβαλλικέψουμε αὐτὸ τὸ βουνὸ—εἶπε ὁ διμοιρίτης· ὕστερα θὰ πέσουμε σὲ μιὰ ρεματιά· κι' ὕστερα θὰ πάρουμε μιὰ ἀνηφοριά... Νὰ μὴν ἀφίνετε διαστήματα μεταξύ σας, γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε μεγάλη ἐπιμήκυνσι τῆς φάλαγγος... Κι' ἕνα ἄλλο ἀκόμα: Νὰ μὴν ὑπάρξουν βραδυπορουντες! Ἐδῶ δὲν εἶναι ἀστεία: Ἔχει λύκους.

Ἕνα ρυθμικὸ πλάτς πλάτς—οἱ ἀρβύλτες στὴ λάσπη—σημείωσε τὸ ξεκίνημα τοῦ πρώτου λόχου στὸ μονοπάτι. Καὶ σὲ λίγο ἕνα σούσουρο, σὰν ἀνέμου, ἄρχισε ν' ἀναδεῦῃ τοὺς κέδρους, τὰ σχῖνα καὶ τὶς ἀγριοκουμαριές. Τεράστιο φίδι σερνότανε ἀνάμεσά τους, μέσα στὴ μαύρη νύχτα, ἡ ἀτελείωτη φάλαγγα τοῦ ἐλιγμοῦ. Ἡ κίνησι αὐτή, ποὺ ἀντιπροσώπευεν ἑπτὰ ὧρες νυχτοπορεία, γινότανε ἀπὸ ἕνα μονοπάτι σὲ ψηλὸ διάσελο, τὸ ἀκολουθοῦσε στὰ χείλη γκρεμῶν κάμποση ὥρα, ἔπειτα κατηφόριζε ἀπὸ πλαγιὲς ἀπότομες σὲ ρεματιά, γιὰ νὰ πάρῃ καὶ πάλι τὸν ἀνήφορο. Ἕνας ντόπιος καβάλλα σὲ μουλάρι, τραβοῦσε μπροστὰ ἀπὸ τὸν ταγματάρχη γιὰ νὰ μὴ γίνῃ κανένα λάθος στὶς διχάλες τοῦ μονοπατιοῦ.

Ὁ πρῶτος διμοιρίτης ἀκολουθοῦσε τὸ λοχαγό. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἡ δουλειὰ τοῦ καθενὸς ἦταν εὔκολη: Δὲν εἶχε παρὰ νὰ περπατῇ πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τοῦ προηγουμένου του. Ὁ καθένας βάδιζε σὰ μονάχος του καὶ χωρὶς οὔτε τὴν παρηγοριὰ τοῦ τσιγάρου. Οἱ λιγοστὲς καυβέντες, ποὺ ἐγίνοντο χαμηλά, σὰν νὰ ἦταν ὁ ἐχθρὸς δυὸ βήματα πιὸ κεῖ, ἄρχιζαν μόνο, ποτὲ δὲν τελείωναν. Γιατί κάθε τόσο παρουσιαζότανε κι' ἀπὸ ἕνα ἐμπόδιο: Ἕνας λάκος μὲ νερά, ἕνας λασπότοπος ποὺ βούλιαζε, μιὰ ρίζα θάμνου ποὺ ἐξέχει, μιὰ στροφὴ ἀπότομη, μιὰ δύσκολία ποὺ τὴ μεγάλωνε τὸ σκοτάδι. Ἡ νύχτα τάλλαζε ὅλα, τὰ παραμόρφωνε κι' ἔδινε στὴ φαντασία δουλειά. Κάπου-κάπου, χωρὶς καμμία αἰτία, πολλὲς φορές, σταματοῦσε ἡ φάλαγγα:

— Τί εἶναι, ρὲ συνάδελφε; Τί τρέχει;

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

*** Οἱ Ἰταλοὶ ζητοῦν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀναχώρησις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ποὺ βρίσκονται στὴν Ἀβησσυνία.

— Προβλέπουν τὴν ἥττα καὶ λαμβάνουν κάθε μέτρον.

-- Οἱ Ἄγγλοι θὰ ἐπιτρέψουν τὴν μετάβασίν των εἰς ἀγγλικὰς κτήσεις.

— Φεύγοντες ἔμως οἱ πολιτισμένοι αὐτοὶ ἐκ Βορείου Ἠπείρου ἀπήγαγον χιλιάδας ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, γέροντας, γυναῖκας καὶ βρέφη, ὡς ὁμήρους.

— Ὁ Θεὸς θὰ τοὺς τιμωρήσῃ καὶ στὴν Ἀβησσυνία ὅπως τοὺς τιμωρεῖ στὴν Ἀλβανία καὶ στὴν Λιβύη.

— Σὰν νὰ ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τῶν γυναικοπαίδων.

— Ὅπου βλέπουν στρατὸν γίνονται καπνός.

— Κἀπου ὅπου βλέπουν ἀυάχους τὰ μεταβάλλουν εἰς καπνόν.

— Ὁ δυστυχὴς αὐτὸς κόσμος καταστρέφεται ἐπειδὴ ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἤθελε νὰ φέρῃ καὶ τὸ στέμμα τοῦ Σκεντὲρ Βεῆ.

— Τί τοὺς ἐνδιαφέρει;

— Πολεμοῦν σὲ ξένον τόπο.

*** Τὰ ραδιόφωνα μᾶς φαίνονται συμπαθητικὰ ἔπιπλα.

— Οἱ περισσότεροι ἐξενευρίζοντο μὲ τὰ ραδιόφωνα ὅταν τὰ χρησιμοποιοῦσαν οἱ ...μουσοτραφεῖς.

— Στὰ σπήτια οἱ περισσότεροι ἦσαν ἔξω φρενῶν μ' ἐκείνους ποὺ ἐπέμεναν νὰ τοὺς ἐξαναγκάζουν ν' ἀκοῦνε ὄπερες.

— Μὲ τὰ δημοτικὰ τραγούδια ἐγίνετο συμβιβασμός.

— Ἀλλὰ πάντα δὲν εἶνε δημοτικὰ τραγούδια.

— Τώρα ὅμως τὰ ραδιόφωνα μᾶς λένε εὐχάριστα νέα.

— Γιατί, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ πολεμᾶ ἡ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΤΟΥΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 15 (ΑΠ)— Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Βάσιγκτων ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐμερικανικῆς Βουλῆς ἐδήλωσεν σήμερον ὅτι εἶνε διατεθειμένος νὰ δεχθῇ περιοριστικὰς τροποποιήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐνοικιάσεως καὶ δανεισμοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ τὰν ὅρον ὅτι οὗται δὲν θὰ ἀλλοιώσουν τὸν γενικὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς βουλῆς εἶπεν ὅτι πρόκειται νὰ εἰσηγηθῇ μίαν ἢ δύο τροποποιήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιληφθῇ αὔριον ἡ ἐπιτροπή. Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χὰλ θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς κατόπιν δὲ οἱ ὑπουργοὶ Μοργκεντάου καὶ Στίμψων. Τὴν Πέμπτην, ὁπότε θὰ συνέλθῃ πάλιν ἡ ἐπιτροπή, θὰ ἀκουσθοῦν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ γεν. διευθυντὴς τοῦ ἀνωτάτου διευθυντηρίου τὸ ὁποῖον συνέστησεν κατ' αὐτὸς ὁ κ. Ροῦσβελτ.

Ο ΠΡΩΘΥΡΓΟΣ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΚΑΘΟΡΙΣΕ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 15 (Α.Π.)—Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσῶρτσιλ προέβη χθὲς εἰς βαρυσήμαντον δήλωσιν διὰ τῆς ὁποίας ἐτόνισε ὅτι εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων πολεμικῶν σκοπῶν τῆς Μ. Βρεττανίας εἶνε ἡ πλήρης ἀποκατάστασις τῆς Γαλλίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μητρόπολιν καὶ τὰς ἀποικίας αὐτῆς ἐφόσον αὗται ἀπειλοῦνται ἀπὸ τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΑΣ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ ΕΜΠ. ΣΚΑΦΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Α.Π.)—Κατὰ πληροφορίας τῶν ναυτικῶν κύκλων, εἰς τὰ ἀγγλικὰ ναυπηγεῖα κατασκευάζονται ἑβδομαδιαίως πλοῖα συνολικῆς χωρητικότητος 80.000 τόννων. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ναυπηγήσεις αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ὑπὸ τῶν βρεττανικῶν κτήσεων καὶ ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἀγγλίας.

ΠΤΩΜΑΤΑ ΙΤΑΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΑΚΤΑΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

ΒΕΡΝΗ 15 (Ἰδ.)—Τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου ἀναφέρουν ὅτι παρὰ τὴν Γιουγκοσλαβικὴν ἀκτὴν ἐξεβράσθησαν πολλὰ πτώματα Ἰταλῶν στρατιωτῶν. Πιστεύεται ὅτι πρόκειται περὶ στρατιωτῶν ἀνιγέντων λόγῳ τοῦ τορπιλλισμοῦ Ἰταλικοῦ μεταγωγικοῦ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν οὐχὶ μακρὰν τῆς Γιουγκοσλαβικῆς ἀκτῆς.

Ο κ. ΜΑΡΚΟΒΙΤΣ ΑΝΕΒΑΛΕ ΤΟ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

ΒΕΡΝΗ 15. (Ἰδ.).— Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι ὁ Γιουγκοσλάβος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκοβιτς ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Βουδαπέστην διὰ τὴν κύρωσιν τῆς Οὐγγρογιουγκοσλαβικῆς συμφωνίας, ἀνέβαλε τὸ ταξείδιόν του.

Ἐπίσης ἀναφέρεται ὅτι δὲν πρόκειται νὰ μεταβῇ πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον εἰς Βερολῖνον ὁ Ρουμάνος πρωθυπουργὸς κ. Ἀντωνέσκο.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Ἰδ.).—Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ὅτι βάσει τῆς νέας συμφωνίας ἡ ὁποία ὑπεγράφη μεταξὺ Ράϊχ καὶ Ρωσσίας ἡ τελευταία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν δύο ἑκατομμύρια τόννους δημητριακῶν προϊόντων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ αὐτοῦ πρακτορείου σημαντικὸν μέρος τῆς ποσότητος ταύτης θὰ διατεθῇ ἐν Ἱσπανίᾳ, ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἰσπανικῶν προϊόντων.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ἱσπανία λόγῳ τῶν εἰδικῶν περιστάσεων διατρέχει περίοδον τραγικῆς σιτοδείας μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ σημειοῦται τὸν τελευταῖον καιρὸν πλήρης ἔλλειψις ἄρτου.

Αἱ πληροφορίαι αὗται δὲν ἐπιβεβαιοῦνται ἐξ ἄλλης πηγῆς.

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 14.—Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 80 τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1941.

Περιωρισμέναι ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοί τινες.

(Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου)

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε τὴν Πρέβεζαν ἄνευ θυμάτων καὶ μὲ μικρὰς ζημίας εἰς οἰκήματα. Κατέρρευσε μία ἐκκλησία. Ὁμοίως ἐβομβάρδισεν ἐρήμους περιοχὰς εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης καὶ Σιατίστης, ἄνευ θυμάτων καὶ ζημιῶν.

Κατ' ἐπίσημον ἐξακρίβωσιν τῶν ἁρμοδίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, οἱ Ἰταλοὶ μετὰ τὴν φυγήν των ἐκ Κορυτσᾶς καὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ἀπήγαγον μεθ' ἑαυτῶν, κατόπιν ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν κατοίκων, 132 Ἕλληνας προκρίτους ἐκ διαφόρων χωρίων. Πάντων τῶν ἀνωτέρω ἡ τύχη ἀγνοεῖται, διότι μέχρι σήμερον οὐδεὶς τούτων ἔδωσε σημεῖα ζωῆς».

ΩΡΑ 2.30 μ.μ.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΒΥΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Α. Π.).—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Χαρτοὺμ ὅτι τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἐνήργησαν νέαν νυκτερινὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ἰταλικῶν θέσεων εἰς τὸν τομέα τοῦ Καλαμπάτ, μεταξὺ Σουδὰν καὶ Ἀβησσυνίας.

Ὁ ἀγὼν διεξήχθη σῶμα πρὸς σῶμα, ἐν τέλει δὲ οἱ Ἰταλοὶ ὑπεχώρησαν, ἀφίσαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πολλοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας.

Ἀγγέλλεται ἐπίσης ὅτι αἱ ἀγγλικαὶ περίπολοι ἐξακολουθοῦν τὴν ἰσχυρὰν πίεσίν των εἰς τὸν τομέα τῆς Κατσάλα.

Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ἁρμοδία προσωπικότης ἐτόνισεν σήμερον, ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἰταλῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὑπῆρξαν ἀνώτεραι ἀπὸ τὰς ἀπωλείας τῶν Ἄγγλων κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον καὶ ἀπὸ τὰς ἀπωλείας τῶν Γερμανῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ πολέμου ἐκείνου.

ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΣΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 15. (ΑΠ),—Κατὰ πληροφορίας τοῦ Ἀγγλικοῦ Τύπου, ἡ κατάστασις τῶν Ἰταλῶν εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν καθίσταται ἐπισφαλής, λόγῳ τῶν προετοιμασιῶν τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Ἀβησσυνῶν.

Οἱ Ἰταλοὶ προβλέπουν ὅτι θὰ ὑποστοῦν πραγματικὸν ὄλεθρον, ἂν καὶ ὑπάρχει πιθανότης εἴς τινα σημεῖα νὰ ἀμυνθοῦν ἐπ' ἀρκετόν.

Ο ΒΕΫΓΚΑΝ ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΕΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΤΑΙΝ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ 15 (Ἰδ.)— Ἡ ἀπόφασις τοῦ στρατηγοῦ Βεϋγκὰν ὅπως μεταβῇ εἰς Βισὺ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ στρατάρχου Πεταὶν σχολιάζεται ζωηρῶς ὑπὸ τῶν διεθνῶν κύκλων. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἀπὸ τοῦδε ποία θὰ εἶνε ἡ στάσις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἐνώπιον τῆς δημιουργουμένης νέας καταστάσεως.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Γάλλος ναύαρχος Πλατόν, προέβη εἰς πολυκρότους δηλώσεις, τονίσας ὅτι ἡ Μεγ. Βρεττανία ἐπιζητεῖ νὰ καταλάβῃ γαλλικὰς ἀποικίας διὰ νὰ τὰς κρατῇ ὡς ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης.

Κατόπιν σχετικῆς ἐμμέσου ἀπαντήσεως τοῦ κ. Τσῶρτσιλ μετεδόθη διὰ γαλλικοῦ ραδιοφώνου ἀνακοίνωσις ὑπενθυμίζουσα τὰς ἐπιθέσεις τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἐναντίον γαλλικῶν πολεμικῶν εἰς Μεσόγειον καὶ εἰς Ντακάρ. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἐκρίθη ὄχι τόσον ὡς προσπάθεια ὅπως καλυφθῇ ὁ ναύαρχος κ. Πλατόν, ὅσον ὡς ὑπαινιγμὸς διὰ νὰ προκληθῇ νέα καὶ περισσότερον συγκεκριμένη ὑπεύθυνος ἀγγλικὴ δήλωσις.

Ἤδη τηλεγραφεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσῶρτσιλ προέβη εἰς δήλωσιν βαρυσήμαντον τονίσας ἀπεριφράστως ὅτι εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πολεμικῶν σκοπῶν τῆς Μ. Βρεττανίας εἶναι ἡ πλήρης ἀποκατάστασις τῆς Γαλλίας τόσον εἰς τὴν μητρόπολίν της ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀποικίας.

ΠΩΣ ΣΥΝΗΦΘΗ Η ΑΕΡΟΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΕΝΟΝ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15.— Ὁ ἀεροπορικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σημερινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου, γράφει ὅτι, ὡς προκύπτει ἐξ αὐτοῦ, γερμανικὰ βομβαρδιστικὰ καθέτου ἐφορμήσεως ἐβοήθησαν τοὺς Ἰταλοὺς εἰς τὴν κεντρικὴν Μεσόγειον εἰς ἐπίθεσιν ἐναντίον ἀγγλικῆς νηοπομπῆς.

Τὸ ἀεροπλανοφόρον «Ἴλλο ὁ ὑστριους» ὑπέστη βλάβην, ἐβλήθη δὲ καὶ τὸ καταδρομικὸν «Σαούθαμπτον» δώδεκα ὅμως ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν.

Ἡ γερμανικὴ δύναμις, ἡ ὁποία βοηθεῖ τὴν Ἰταλίαν εἰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου φαίνεται ὅτι ὑπέστη τὴν δέουσαν ποινὴν μὲ τὰ δέοντα ἀντίποινα μὲ τὰς σφοδρὰς ἐπιδρομάς, τὰς ὁποίας ἐνήργησαν τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς τὰ ἀγγλικὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα καταστρέψαντα 9 γερμανικὰ βομβαρδιστικὰ καθέτου ἐφορμήσεως, τύπου «Γιοῦγκερς» εἰς τὸν λιμένα τῆς Κατάνης ἐπὶ τῆς ἰταλικῆς ἀκτῆς.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἐκ Κατάνης ὁρμῶνται τὰ ἀεροπλάνα τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας, τὰ ὁποῖα μετέσχον εἰς τὴν πρώτην ἐπίθεσιν, ἀφ' ὅτου τὸ ἰταλικὸν ἀεροπορικὸν ἐπιτελεῖον ἀνήγγειλε τὴν 2αν Ἰανουαρίου ὅτι θὰ μετεῖχον καὶ γερμανικὰ ἀεροπλάνα εἰς τὸν ἀπὸ ἀέρος καὶ θαλάσσης ἀγῶνα ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Εἶνε, ὅμως, περισσότερον προφανές, καθ' ἃ πληροφορεῖται ὁ ἀεροπορικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ, ὅτι εἰς τὴν γερμανικὴν ἀεροπορικὴν δύναμιν ἐδόθησαν περισσότεραι ἀπὸ μίαν βάσιν ἐν τῇ Μεσογείῳ—γίνεται ὑπαινιγμὸς ὅτι ἄλλην μίαν βάσιν ἔχουν οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν Σαρδηνίαν—καὶ ἐκεῖθεν ὁρμῶνται πρὸς δρᾶσιν.

Ἡ ἀγγλικὴ ἀεροπορία καὶ τὸ ἀγγλικὸν ναυτικὸν ἐπιτηροῦν τὰ σημεῖα ταῦτα.

Τὸ «Ἴλλούστριους» εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πολεμικά, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἀεροπορία τοῦ στόλου κατήγαγε τὸ συντριπτικὸν πλῆγμα ἐναντίον τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν Τάραντα. Εἶνε ἐκ τῶν νεωτάτων ἀγγλικῶν ἀεροπλανοφόρων ἐκτοπίσματος 23.000 τόννων καὶ φέρει περὶ τὰ 70 περίπου ἀεροπλάνα.

Τὸ «Σαούθαμπτον» εἶνε καταδρομικὸν ἐκτοπίσματος 9.100 τόννων, ἐξελθὸν τῶν ναυπηγείων τὸ 1936, εἰς τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ πολέμου, τινὲς ἐκ τῶν ναυτῶν του εἶχον τραυματισθῇ κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τὴν ὁποίαν ἐνήργησαν τότε γερμανικὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα εἰς τὸ Φέρθ ὄβ Φόρθ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, προσθέτει ὁ συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ, ἡ Ἰταλία ἐκαυχησιολόγει μεγάλως διὰ τὴν γερμανικὴν ἀεροπορικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἀρχικῶς διετυπώθη ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι οἱ Γερμανοὶ εἶχον πλήξει δύο ἐχθρικὰ ἀεροπλανοφόρα. Τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς ἀεροπλάνα τῆς ἀεροπορίας τοῦ στόλου, ἀνυψωθέντα προφανῶς ἀπὸ ἀεροπλανοφόρον, ἐνήργησαν ἐπιδρομὴν ἐναντίον ἀτμοπλοίων εἰς τὸ Παλέρμο τῆς Σικελίας.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 15.— Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς Ἀθηνῶν κατὰ τὴν χθεσινήν του ἐκπομπὴν μετέδωκε τὰ κάτωθι διὰ τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ ἐπιχειρήσεις:

«Αἱ σημεριναὶ πληροφορίαι ἐκ τοῦ μετώπου τῶν ἐπιχειρήσεων ἐμφανίζουν τὴν κατάστασιν ὡς ἀκολούθως:

Οἱ Ἰταλοὶ προσεπάθησαν μετὰ τὰς τελευταίας ἀποτυχίας των καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Κλεισούρας, ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, πρὸς ἀντιπερισπασμόν, νὰ δράσουν εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐνήργησαν δύο τοπικὰς ἐπιθέσεις. Τὰς δύο αὐτὰς τοπικὰς ἐπιθέσεις, λόγῳ τοῦ ἀποτελέσματος τὸ ὁποῖον εἶχον, δὲν ἐτόλμησαν οὔτε εἰς τὸ σημερινὸν των ἀνακοινωθὲν νὰ ἀναφέρουν, διότι τὰ ἀποτελέσματα καὶ τῶν δύο τούτων ἰταλικῶν ἐπιθέσεων ὑπῆρξαν φοβερὰ διὰ τοὺς Ἰταλούς.

Πρῶτον, ἡ μία τῶν ἐπιθέσεων τούτων ἀπεκρούσθη ἐντελῶς ὑπὸ τῶν τμημάτων μας, οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἠναγκάσθησαν ταχέως νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς θέσεις των ἀφήσαντες εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπιθέσεως πολυαρίθμους νεκροὺς καὶ τραυματίας.

Ἡ δευτέρα ἐπίθεσις τῶν Ἰταλῶν εἶχε πολὺ χειροτέρας συνεπείας. Ὁ ἐχθρὸς ὄχι μόνον ἀπεκρούσθη εὐκόλως, ἀλλὰ ὑπέστη καὶ πανωλεθρίας σκληράς.

Προτοῦ ἀκόμη πλησιάσουν οἱ Ἰταλοὶ τὰς θέσεις μας ἐδέχθησαν τοιαῦτα πυρὰ καὶ ἀντεπέθεσιν διὰ τῆς λόγχης, ἡ ὁποία τοὺς ἠνάγκασε νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν ἐν πλήρει ἀταξίᾳ καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν εἰς χεῖρας μας νεκροὺς, τραυματίας καὶ πολλοὺς ὁπλίτας αἰχμαλώτους καὶ δύο ἀξιωματικούς. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐγκατέλειψαν φεύγοντες 4 ἅρματα μάχης 3 ἐκ τῶν ὁποίων οἱ στρατιῶται μας ἔθεσαν ἀμέσως εἰς κίνησιν καὶ τὸ ἐχρησιμοποίησαν ἐναντίαν τῶν φευγόντων πρώην κατόχων των. Οἱ Ἰταλοὶ ἐπλήρωσαν τὰς δύο αὐτὰς ἀποπείρας των πρὸς ἐπίθεσιν μὲ ἀπωλείας σοβαρωτάτας.

Φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ δυνάμεων ποὺ εἶχον μεταφερθῆ τελευταίως καὶ αἱ ὁποῖαι ἠγνόουν τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν πολεμικὴν ἱκανότητα τῶν στρατιωτῶν μας.

Ὅταν ἀντελήφθησαν μὲ ποίους ἔχουν νὰ κάμουν, ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἀφοῦ ἐπλήρωσαν βαρύτατα τὴν ἀπόπειράν των. Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων ἐπιτυχιῶν ὁ στρατός μας ἔγραψε σήμερον εἰς τὸ ἐνεργητικόν του καὶ μίαν κατάρριψιν ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου, τὸ ὁποῖον ἐβλήθη ὑπὸ τῶν πυρῶν τῶν πυροβόλων μας.

Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιχειρήσεις, ἡ ἀγγλικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισεν ἐκ νέου τὸ Βεράτιον. Ὅλαι αἱ βόμβαι τῶν Ἄγγλων ἔπεσαν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ στόχου των. Ἄμεσα πλήγματα κατεφέρθησαν καὶ καπνοὶ ἐθεάθησαν ὑψούμενοι ὅταν τὰ ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα ἀπεμακρύνοντο.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐσωτερικὸν μέτωπον τοῦ ἐχθροῦ οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ ἐμφανίζουν ὅτι τὸ ἰταλικὸν καθεστὼς κλονίζεται, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Καβαλλέρο ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς καταπτώσεως τοῦ ἰταλικοῦ φασισμοῦ. Ὁ Καβαλλέρο εἶνε στρατιωτικὸς ὅστις ἡττήθη εἰς τὸν μεγάλον πόλεμον, τὴν Αἰθιοπίαν καὶ εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τῆς Ἱσπανίας. Τὸ Λονδῖνον μάλιστα καταγγέλλει ὅτι οὗτος εἶχε ἐκδιωχθῆ ἄλλοτε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν λόγῳ καταχρήσεως.

Ἔπειτα οἱ ἡγέται τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας ἀνομολογοῦν πλέον ἀνεπιφυλάκτως τὴν κρίσιμον θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθεν ἡ Ἰταλία.

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ρώμης εἰς τὴν σημερινὴν του ἐκπομπὴν ἀνεγνώρισε ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ἐπικοινωνία μεταξὺ Ἰταλίας καὶ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς. Αἱ ἰταλικαὶ οἰκογένειαι ποὺ ἔχουν ἐγκατασταθεῖ εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν φεύγουν διαρκῶς καὶ καταφθάνουν καθημερινῶς εἰς τὴν γαλλικὴν Σομαλίαν. Ἡ Μ. Βρεττανία ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν διὰ τοῦ Τζιμπουτὶ ἐπάνοδον τῶν ἰταλικῶν οἰκογενειῶν εἰς Ἰταλίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ μέτωπον τῆς Λιβύης τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα προχωροῦν. Αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι εὑρίσκοντο εἰς Τζιμπουτὶ ἀπεκόπησαν ἀπὸ τὸν λοιπὸν ἰταλικὸν στρατὸν καὶ πολιορκοῦνται.

Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΧΘΕΣ ΤΟΥΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 15.—Ἡ Α.Β.Υ. ἡ πριγκήπισσα Διαδόχου μετέβη χθὲς εἰς τὸ παράρτημα τοῦ 7ου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου (Νοσοκομεῖον Παίδων) καὶ περιῆλθεν ὅλους τοὺς θαλάμους, συνομιλήσασα μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ τραυματιῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξέφρασε τὴν συμπόνιαν καὶ τὰς εὐχάς αὐτῆς ὑπὲρ ταχείας ἀναρρώσεως.

Ο ΠΑΠΑΣ ΘΑ ΑΠΕΥΘΥΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΑΠΟ ΑΕΡΟΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΑΜΑΧΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 15 (Ἰδ.)—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Ν. Ὑόρκης ὅτι οἱ «Τάϊμς τῆς Ν. Ὑόρκης» ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πάπας πρόκειται νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τοὺς λαοὺς ἐγκύκλιον ἐναντίον τῶν βαρβάρων ἀπὸ ἀέρος βομβαρδισμῶν κατὰ ἀμάχου πληθυσμῶν.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀποδίδεται ἐξαιρετικὴ σημασία εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πάπα, διότι ὁ Ποντίφηξ συνεχίζει τὴν πολεμικὴν ἐναντίον τῶν βιαίων ἐπιθέσεων καὶ ἔχει κηρυχθῆ ὑπὲρ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν.

Προστίθεται ὅτι αἱ ἐγκύκλιοι τοῦ Πάπα θὰ ἀποτελέσουν βάσιν διὰ τὴν εἰρήνην, δεδομένου ὅτι πρὸς ἀμφοτέρας τὰς δὲν διαφωνοῦν οὔτε οἱ Ἄγγλοι οὔτε οἱ Ἀμερικανοί.

ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΣΗΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΒΕΡΝΗ, 15. (Ἰδ.).—Ἐπίμονοι φῆμαι κυκλοφοροῦν ὅτι ὁ στρατάρχης Πεταὶν διεξάγει νέας συνεννοήσεις μετὰ τῶν Ἰταλῶν διὰ ζήτημα τῆς Νικαίας καὶ τῆς Κορσικῆς.

Ἡ νέα φάσις ὀφείλεται εἰς ἐπέμβασιν τοῦ Χίτλερ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ καταβάλῃ τὴν ἀντίστασιν τοῦ στρατάρχου Πεταίν, ἐκίνησε τὴν Ἰταλίαν νὰ τηρήσῃ στάσιν πλέον διαλλακτικήν. Αἱ φῆμαι προσθέτουν ὅτι εἰς τοῦτο ἀποβλέπει καὶ ἡ ἄφιξις τοῦ Βεϋγκὰν εἰς Βισύ.

Λέγεται ὅτι ὁ Βεϋγκὰν θὰ συστήσῃ εἰς τὸν Πεταὶν νὰ μὴν παραχωρήσῃ εἰς οὐδεμίαν ὑποχώρησιν, διότι καὶ ἡ παραμικροτέρα ὑποχώρησις θὰ ἀπέσπα τὰς γαλλικὰς ἀποικίας ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βισύ, τὰς ὁποίας σομένων τούτων παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ντὲ Γκώλ.

ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΝΩΣΙΣ ΣΥΝΕΧΟΥΝ ΤΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΤΟΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ ΟΓΚΟΥΤΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (ΑΠ).—Ὁ ἐν Λισσαβῶνι ἀνταποκριτὴς τῶν «Νέων Χρονικῶν» πληροφορεῖται ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶνε αὐτόχρημα ἀπελπιστική.

Οὐδέποτε ὁ ἰταλικὸς λαὸς παρουσίασε τὸ θέαμα τῆς τοιαύτης ἀποθαρρύνσεως καὶ ἀπογνώσεως.

Ὁ τύπος, ὅσον καὶ ἂν ἀποκρύπτῃ τὴν ἀλήθειαν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμολογῇ τὰς ἀπωλείας τῶν πόλεων καὶ οὕτω ἡ ἀγανάκτησις ὀγκοῦται.

Ο ΓΚΡΑΤΣΙΑΝΙ ΕΚΛΗΘΗ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ

ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΤΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣ ΤΗΣ ΗΤΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 15 (Α. Π.).— Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ὅτι μετὰ τὴν ἧττα τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Κυρηναϊκὴν ὁ στρατάρχης Γκρατσιάνι ἐκλήθη εἰς Ρώμην διὰ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του.

Αἱ πληροφορίαι προσθέτουν ὅτι οὗτος κατηγόρησε τὴν κυβέρνησιν ὡς ὑπεύθυνον τῆς ἥττης.

ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΦΙΛΩΦ

ΑΓΚΥΡΑ 15 (Α.Π.)—Τὸ Πρακτορεῖον Ἀνατολῆς μεταδίδει ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Τασβίρι Ἐφκιάρ» σχολιάζουσα τὸν λόγον τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ κ. Φ